

Встановлено, що ІЛ-8 має середню діагностичну цінність (площа під ROC-кривою дорівнює $0,74 \pm 0,09$) при загостренні хронічного гнійного риносинуситу. При середніх значеннях специфічності (64,29%) та чутливості (71,43%) методу, діагностична значуща концентрація ІЛ-8 у сироватці крові складає 11,75 пг/мл. Таким чином, використання ІЛ-8 у якості неінвазивного додаткового діагностичного критерію загострення хронічного гнійного риносинусита не є доцільним у зв'язку з доволі низькими значенням специфічності та чутливості методу у порівнянні з показаною нами раніше ефективністю використання ІЛ-12, фракталкіну та моноцитарного хемоаттрактантного білку – 1 (MCP-1) у якості діагностичних біомаркерів хронічного гнійного риносинуситу у стадії загострення.

Висновки. Визначення сироваткового вмісту ІЛ-8 має середню цінність при діагностиці загострення хронічного гнійного риносинуситу у стадії загострення, тому ми не рекомендуємо використовувати визначення ІЛ-8 у якості додаткового діагностичного критерію гнійної форми хронічного риносинуситу.

ЧИ МОЖЛИВО ВИКОРИСТОВУВАТИ ВИЗНАЧЕННЯ СИРОВАТКОВОГО МОНОЦИТАРНОГО ХЕМОАТТРАКТАНТНОГО БІЛКУ-1 (MCP-1) З ДІАГНОСТИЧНОЮ МЕТОЮ ПРИ ХРОНІЧНОМУ ГНІЙНОМУ РИНОСИНУСИТІ?

Онщенко А.І., Ткаченко А.С.

Харківський національний медичний університет

Обґрунтування та мета. Відомо, що рівні хемокінів, тобто різновидів цитокінів, які здатні активувати міграцію клітин імунної системи до зони запалення, у сироватці крові відображають інтенсивність локальних запальних процесів. Одним з хемокінів є моноцитарний хемоаттрактантний білок-1 (MCP-1), що бере участь у контролі міграції моноцитів при запальних захворюваннях різного генезу. Діагностична значущість визначення MCP-1 у сироватці крові хворих на хронічний гнійний риносинусит не визначалась, тому метою роботи було дослідження потенційної ролі визначення сироваткового рівня MCP-1 у неінвазивній діагностиці загострення гнійної форми хронічного запалення приносних пазух.

Методи. Обстежено сорок пацієнтів, які знаходились на стаціонарному лікуванні у КЗОЗ «ЦЕНТР ЕМД та МК» м. Харкова. Вони сформували дві групи з рівною кількістю людей ($n=20$). Основна група включала пацієнтів з хронічним гнійним риносинуситом у стадії загострення, який було підтверджено клінічними та лабораторно-інструментальними методами. Критеріями виключення були вагітність, наявність будь-якої гострої чи хронічної запальної патології, гіпертонічної хвороби, ендокринних та онкологічних захворювань. Таким чином, контрольна група була сформована з соматично здорових людей без ознак запальної патології. Вони знаходились у стаціонарі у зв'язку з деформованою носовою перетинкою.

Усі маніпуляції з пацієнтами були проведені згідно з положеннями Конвенції Ради Європи про права людини та біомедицину (від 04.04.1997 р), Гельсінкської декларації (1964-2000 рр.) та наказу МОЗ України № 281 від

01.11.2000 р. Дослідження не викликало нарікань з боку Комісії з етики Харківського національного медичного університету.

Вміст МСР-1 у сироватці крові досліджували імуноферментним методом з використанням ІФА-набору компанії «eBioscience» (Австрія) та подальшою реєстрацією оптичної щільності розчинів на імуноферментному аналізаторі «Awareness Technology Stat Fax 303 Plus» (США).

Статистично дані оброблялися за допомогою програми «Graph Pad Prism 5» з підрахунком U критерію Манна-Уїтні. Цифрові дані презентовані як медіана (Me) та інтерквартильний розмах (25%; 75%). ROC-аналіз з розрахунком площі під кривими (AUC - Area Under Curve) дозволив визначити діагностичну цінність МСР-1 при патології, що досліджується.

Результати. У хворих на загострення хронічного гнійного риносинуситу концентрація МСР-1 сягала 497,20 (75,13; 624,2) нг/мл проти 51,50 (49,26; 61,28) нг/мл у контролі.

ROC-аналіз дозволив встановити, що достовірний ($p < 0,001$) діагностичний рівень сироваткового МСР-1 при хронічному гнійному риносинуситі у стадії загострення складає 62,8 нг/мл (рис. 2). Визначення МСР-1 є чутливим (80%) і специфічним (83,33%) методом неінвазивної діагностики загострення хронічного гнійного риносинуситу. Високе значення AUC, що дорівнювало $0,85 \pm 0,07$, свідчить про значну діагностичну цінність МСР-1 при гнійній формі хронічного риносинуситу.

Висновки. Рівень МСР-1 у сироватці крові понад 62,8 нг/мл є діагностично значущим у хворих на хронічний гнійний риносинусит у стадії загострення.

АНАЛІЗ ПАТОЛОГІЇ ЩИТОВИДНОЇ ЗАЛОЗИ У ЖИТЕЛІВ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТТГ І ВІЛЬНОГО Т4

Падалкіна А. С.

Кафедра клінічної лабораторної діагностики, ХНМУ

Медицина говорить: чим активніше працює орган, тим більше він схильний до несприятливих впливів. Це ставитися і до щитовидної залози - досить маленькому органу, який виконує вкрай важливі функції в організмі людини. Залозиста тканина дуже чутлива до радіації. Гормон ТТГ (скорочено, від «тиреотропний гормон», тобто гормон, призначений для щитовидної залози) виробляється клітинами гіпофіза у відповідь на зниження рівня тиреоїдних гормонів Т4 і Т3 в крові. ТТГ з кров'ю доставляється до клітин щитовидної залози і взаємодіє з особливою областю на поверхні клітин, званої рецептором до ТТГ. При впливі тиреотропного гормону на рецептор до ТТГ відбувається два типи ефектів: - посилення функції клітин щитовидної залози, тобто щитовидна залоза по «команді» ТТГ активніше виробляє гормони Т4 і Т3; - посилення процесів росту тканини щитовидної залози зі збільшенням загального обсягу цього органу.